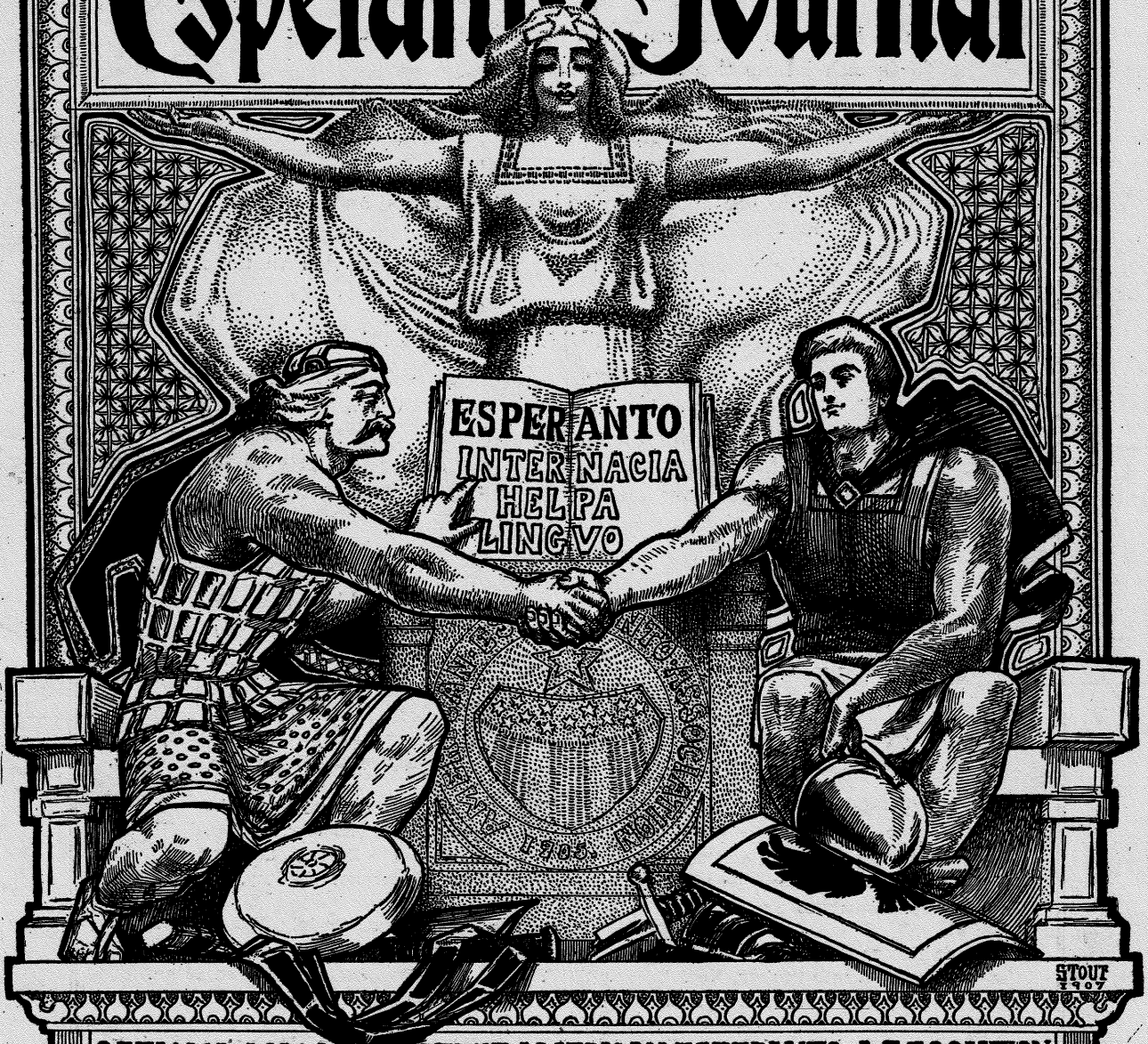

The American Esperanto Journal

OFFICIAL MAGAZINE OF THE AMERICAN ESPERANTO ASSOCIATION

The American Esperanto Association

(Founded 1905.)

Honorary President—Dr. L. Zamenhof.

President—Prof. G. B. Viles, Ohio State University.

Secretary—John Fogg Twombly, Boulevard Station, Boston, Mass.

Treasurer—Stephen W. Travis, Jr., Tenafly, N. J.

The American Esperanto Association exists for the following purposes:

- 1) To furnish information about Esperanto.
- 2) To provide students with proper books.
- 3) To provide certificates of proficiency in the language.
- 4) To publish the American Esperanto Journal.
- 5) To unite with one another individual Esperantists and, especially, the Local Esperanto Societies.

Membership in the Association, including a year's subscription to the American Esperanto Journal, \$1.50.

LOCAL SOCIETIES, GROUPS, ETC.

Help us and help yourselves by becoming affiliated with the American Esperanto Association. This will cost you only \$2.00. You will receive a year's subscription to the American Esperanto Journal, and the name of your society, the name of your President, and the name and address of your Secretary will appear regularly on the cover of the Journal. Send the necessary information and money to the American Esperanto Association, Boulevard Station, Boston, Mass.

The following is a partial list of the Esperanto Societies which have affiliated for 1907 with the American Esperanto Association. Complete announcements, containing the name of the President and Secretary of each affiliated club will appear in the next issue.

Boston Esperanto Society, Boston, Mass.
Philadelphia Esperanto Society, Philadelphia, Pa.
Brooklyn Esperanto Society, Brooklyn, N. Y.
Seattle Esperanto Society, Seattle, Wash.
Chicago Esperanto Society, Chicago, Ill.
Portland Esperanto Society, Portland, Maine.
Los Angeles Esperanto Society, Los Angeles, Cal.
St. Louis Esperanto Society, St. Louis, Mo.
Jamestown Esperanto Society, Norfolk, Va.
New Britain Esperanto Society, New Britain, Conn.
Massachusetts Agricultural College E. Society, Amherst, Mass.
Emory Esperanto Society, Emory College, Oxford, Ga.

San Diego Esperanto Society, San Diego, Cal.
Cantibrigia Esperanto Society, Cambridge, Mass.
Elgin Esperanto Society, Elgin, Ill.
Rockford Esperanto Society, Rockford, Ill.
Leibnitz Esperanto Society, Chicago, Ill.
Searchlight Esperanto Society, Searchlight, Nev.
Worcester Esperanto Society, Worcester, Mass.
University of Ohio Esperanto Society.
Winona Esperanto Society, Winona, Minn.
Harvard University Esperanto Society, Cambridge, Mass.
University of Chicago Esperanto Society, Chicago, Ill.
First Nebraska Esperanto Society, Ord, Nebraska.

The American Esperanto Journal

Vol. I.

APRIL, 1907

No. 4

THE American Esperanto Journal is the official organ of the American Esperanto Association, and of the local Esperanto societies in Boston, Chicago, New York, Philadelphia, Los Angeles, Seattle, etc. It appears once a month, and will aim to be especially useful to beginners.

All writers to the Journal must observe the following rules:

1. Write legibly or, preferably, "type-write."
2. Use paper as large as that of the Journal.
3. Write only on one side of the sheet.
4. Leave large spaces between the lines.
5. Always send an English translation on separate sheets of paper.

The Editors reserve the right to correct and to reject all manuscripts. No manuscripts will be returned except in the case of articles rejected, and only then, when such articles exceed 500 words in length, and are accompanied by return postage.

The American Esperanto Journal is a "propaganda organ." The editors and other workers on it give freely of their time and labor; writers of articles must do likewise.

Address articles to the REDAKTORO, AMERICAN ESPERANTO JOURNAL, Boulevard Station, Boston, Mass. News articles should be addressed to the REDAKTORO DE KRONIKO.

AMERICAN ESPERANTO JOURNAL.

With membership in the American Esperanto Association.....\$1.50
Journal alone..... 1.00

Undoubtedly some of our readers will visit Europe this summer, and probably the greater part of them intend to visit England also. We ask them not to forget the Congress, which will take place in Cambridge from the twelfth to the seventeenth of August.

Cambridge in itself is certainly one of the most interesting English cities. It is the seat of one of the oldest and most famous universities in the world,—a university which in regard to its external form and appearance still keeps an antique charm and beauty found nowhere else in such fullness, not even at Oxford. In the latter you can see more varied picturesqueness, but not such a grouping of collegiate buildings as is found in Cambridge on the King's Parade. Therefore, if you wish to see a university town in its full beauty, you must journey to the quiet town on the river Cam.

"The river Cam,"—we are inclined to smile, when we hear these words, for the Cam is scarcely larger than a brook. Call it, however, what you like,—from its banks you can nevertheless look out upon one of the most beautiful landscapes of a quiet character to be found anywhere on the earth,—the famous college "Backs,"—peaceful meadows full of charm, gently sloping down from ancient halls to an almost motionless stream, where dwells forever the spirit of Milton's Penseroso.

Sendube iom da niaj legantoj vizitos la Eŭropon tiun ci someron, kaj kredinde la pliparto da ili intencas ankaŭ viziti Anglujon. Al tiaj personoj ni petas, ke ili ne forgesu la Kongreson okazontan en Cambridge de la 12a al la 17a de Aŭgusto.

Cambridge per si mem certe estas unu el la plej interesaj urboj anglaj. Ĝi estas la loĝejo de unu el la plej malnovaj kaj plej famaj universitatoj en la mondo,—universitato, kiu pri sia ekstera formo kaj ŝajno ankoraŭ gardas antikvan ĉarmon kaj belecon netroveblajn aliloke en tia pleneco, ne eĉ en Oxford. En tiu ĉi lasta oni vidis pli da diversa pentrindeco, sed ne tian grupiĝon de konstruaĵoj kolegiaj, kia troviĝis sur la Reĝa Promenejo Cambridge'a. Tial, se oni volas vidi universitatejon en ĝia plenega beleco, oni devos vojaĝi al la kvietra urbo je la rivero Cam.

"La rivero Cam,"—oni en Ameriko inkliniĝas rideti, aŭdante tiujn ĉi vortojn, ĉar la Cam ne estas efektive plu krom rivereto. Nomu ĝin tiel kiel vi deziras,—de sur bordoj oni tamen rigardadas unu el la plej belaj pejzaĵoj de karaktero trankvila ie videbla sur la tero,—la famajn Postaĵojn de la Kolegioj,—pacajn, ĉarmegajn herbejojn, dolĉe kliniĝantajn de antikvaj domegoj al rivereto preskaŭ senmova, kie ĉiam loĝadas la spirito de la Miltona "Penseroso."

The colleges naturally are the first things to see,—their “quadrangles,” chapels, and dining-halls,—the somewhat monastic manner of living therein. At Queen’s College you will find the Tower of Erasmus, where that famous man dwelt, when he taught at Cambridge in the sixteenth century, speaking in Latin, the Esperanto of that period. One can pay a visit to “Emmanuel,” the college-home of the Puritan, John Harvard, the founder of the most famous and oldest university in our own land. Above everything else there is King’s College and its noteworthy chapel,—the glory of Cambridge.

Other wonderful architectural works can also be found not only in the city, but in its neighborhood. In the city there is still standing the Round Church, built in 1101 A. D.; and only fifteen miles away the Cathedral Church of Ely looks out over the Fen country,—a cathedral which is in character one of the most individual in England, and certainly the most varied.

Moreover, Cambridge is situated only sixty miles from London. Thence one can reach it by the railroad in less than two hours. It is almost on the main road from London to Peterborough, Lincoln, and York,—all very interesting cities, and from all which one can easily reach Liverpool, the chief point of departure for America.

The English Esperantists have done well in choosing Cambridge for the Third Congress. They are now “working away” energetically to make a success of it. The University and Town authorities have already helped them by giving to the Congress the free use of their halls. It remains for the Esperantists all over the world to do their duty by going in crowds to the Congress. Naturally, on account of the distance, Americans will not be able to be present in great numbers; nevertheless, let as many go as possible. At least all American Esperantists who will be in Europe during August should certainly “call in” at the Congress, in order to give themselves much pleasure and instruction, but above all to stimulate the courage of their fellow-workers, and to arouse the interest of non-Esperantists.

Go then, Esperantist friends, to the Congress. Talk about it, write about it in the newspapers, and invite everybody to visit it. Do not forget that the Congress is for all:—*skilled Esperantists, beginners, and non-Esperantists*. All will be able to learn much there,—even the skeptics. Go, then, one and all, and go in great numbers. numbers.

La kolegioj kompreneble estas la unuaj vidindaĵoj,—iliaj kortoj, kapeloj, manĝocambregoj,—la kvazaŭ monaĥa vivmaniero en ili. Ĉe la Regina Kolegio oni trovas la turon de Erasmus, kie tiu fama viro loĝadis, kiam li instruadis ĉe Cambridge en la dek sesa centjaro, parolante en Latino, la Esperanto tiama. “Emmanuelon” oni povas viziti, la kolegian hejmon de la Puritano, John Harvard, la fondinto de la plej fama kaj plej malnova universitato en nia propra lando. Super ĉio alia estas la Reĝa Kolegio, kaj ĝia vizitinda kapelo,—la Gloro de Cambridge.

Aliajn arĥitekturajn mirindaĵojn oni ankaŭ trovas, ne nur en la urbo, sed en ĝiaj ĉirkaŭaĵoj. En la urbo ankoraŭ staras la Ronda Preĝejo konstruita en 1101 A. D.; kaj nur kvin dek mejlojn malproksime elrigardas super la Marĉolandon la Katedra Preĝejo de Ely,—en karaktero unu el la plej individuaj preĝejoj en Anglujo, kaj certege la plej diversa.

Plie, Cambridge kuŝas nur ses dek mejlojn malproksime de Londono. De tie oni povas atingi ĝin per fervojo en malpli ol du horoj. Ĝi estas preskaŭ sur la ĉefvojo de Londono al Peterborough, Lincoln, kaj York,—ĉiuj tre interesaj urboj, kaj de ĉiuj kiuj oni povas facile atingi Liverpool, la ĉefa enŝipiĝejo por Ameriko.

La Esperantistoj anglaj do bone faris, elektante Cambridge por la Tria Kongreso. Ili nun klopodas energie por ĝin sukcesigi. La aŭtoritatoj universitaj-kaj urboj jam helpis al ili, donante al la Kongreso la senpagan uzon de siaj ĉambregoj. Restas por la Esperantistaro tutmonda fari ĝian devon iri amasege al la Kongreso. Kompreneble, pro la malproksimeco, la Amerikanoj ne povos ĉeesti grandnombre: tamen, ili iru kiel eble plej multnombre. Almenaŭ ĉiuj Amerikaj Esperantistoj kiuj estas en Eŭropo dum Aŭgusto devos certege viziti la Kongreson, por doni al si mem multe da plezuro kaj da instruo, sed super ĉio por stimuli la kuraĝon de iliaj samideanoj, kaj por vekigi intereson en la ne-Esperantistaro.

Iru do Esperantistaj samideanoj al la Kongreso. Parolu pri ĝi, skribu pri ĝi en la ĵurnaloj, kaj invitu ĉiujn viziti ĝin. Ne forgesu, ke la Kongreso estas por ĉiuj:—*lertaj Esperantistoj, eklernantoj, kaj ne Esperantistoj*. Ĉiuj povos tie lerni multon,—eĉ la skeptikuloj. Ĉiuj venu, kaj amasege.

Because Cambridge is not a great city, special care must be taken in advance to provide for the lodging of the visitors at the Congress. Therefore, the Committee asks that every one, even the man who is *only dreaming* about a visit there, should write IMMEDIATELY to the following address,—and do not forget to enclose a five-cent postage stamp:

Secretary of the Three for the Third,
British Esperanto Association,
13 Arundel St., Strand,
London, W. C., Great Britain.

Write in English or Esperanto. You do not promise absolutely to be present at the Congress: you only express an intention to be there, if nothing shall prevent it. The daily expenses will be from two to three dollars, and possibly less. Write what prices you will be able to pay. *Send your letter immediately.*

You will be taken care of, if you wish, from the tenth to the nineteenth of August: the official Congress, however, extends only from the twelfth to the seventeenth. If you cannot be there during the whole Congress, at least spend a day or two there. The Committee also wishes to take care of such birds of passage.

Do not forget to publish abroad news of the Congress. A good way to do so is to send this number of our Journal to the editor of your favorite newspaper or magazine. You can get an extra copy for 10 cents in postage stamps.

Ĉar Cambridge ne estas granda urbo, oni devas atente zorgi antaŭe pri la loĝado de la vizitontoj kongresanaj. Oni tial petas, ke ĉiu, kiu *nur revas* pri vizito al la Kongreso, skribu *tuj* al la jena adreso,—ne forgesante ankaŭ enmeti poŝtmarkojn je 5 cendoj:

Oni povas skribi angle aŭ Esperante. Oni ne promesas absolute, ke oni ĉeestu la Kongreson: oni nur esprimas la intencon ĉeesti, se nenio malhelpos tion. La elspezoj po tago kostos de du aŭ tri dolaroj, kaj eble estos malpli grandaj. Skribu la prezon, kion vi povos pagi. *Sendu vian leteron tuj.*

Oni zorgos pri vi, se vi tion volas, de la deka al la dek naŭa de Aŭgusto: tamen la Kongreso oficiala daŭros nur de la 12a al la 17a. Se vi ne povos ĉeesti la tutan kongreson, vizitu ĝin almenaŭ unu aŭ du tagojn. La Komitato volas zorgi ankaŭ pri tiaj preterflugantaj vizitantoj.

Ne forgesu ĉie sciigi novaĵojn pri la Kongreso. Bona rimedo tion fari estas sendi tiun ĉi numeron de nia Ĵurnalo al la redaktoro de ĵurnalo favorata de vi. Vi povos ricevi ekzempleron por 10 cendoj poŝtmarke.

KOMPATINDA ONKLINO MARIO.

Mastrino Flint estis tre severega virino, kiu postulis, ke ŝiaj geknaboj rapide kaj nedemandante obeu ŝin. Unu posttagmezon okazis ventego, kaj ŝi ordonis al ŝia filo Ĝon, ke li fermu la plankordon, kiu alkondukis al la tegmento de la domo.

“Sed, patrino,” diris Ĝon.

“Ĝon, mi diris al vi, fermu la pardonon.”

“Jes, sed patrino—”

“Ĝon, fermu la pardonon”

“Tre bone, patrino, se vi tiel diras, sed—”

“Ĝon.”

Ĝon malrapide supreniris la ŝtuparon, kaj fermis la plankordon. Posttagmezo jam daŭrigis, ventego bruaĉis kaj koleriĝis. Post du horoj la familio kunvenis por vespermanĝi, kaj kiam la manĝado estis duonfinata, onklino Mario, kiu restadis kiel gasto ĉe la domo, ne ŝin montris. Sinjorono Flint ekesploradis, sed ŝi ne devis fari multe da demandojn, ĉar Ĝon respondis al la unua—“Se plaĉas al vi, ŝi estas sur la tegmento.”

E. Dow (West Newton, Mass.).

LA SAGA ĈEVALO.

Farmisto aliris bestkuraciston por demandi kion li devas fari por sia ĉevalo, kiu estis tre malsana.

“Donu al li tiun ĉi pulvoraĵon,” diris la kuracisto.

Post unu horo la farmisto revenis, kaj sciigis ke li ne povas devigi la ĉevalon akcepti la pulvoraĵon.

“Ho,” diris la kuracisto, “mi forgesis. Metu tiun ĉi tubon en la ĉevalan gorĝon, tiam metu la pulvoraĵon en la tubon, kaj enblovu ĝin en lian gorĝon.”

Post duonhoro ree venis la farmisto, pala kaj ekscitita.

“Kio okazis,” demandis la kuracisto, “ĉu vi agis tiamaniere kiel mi konsilis al vi?”

“Jes,” respondis la farmisto, “mi metis la tubon en lian gorĝon, kaj metis la pulvoraĵon en la tubon; sed la ĉevalo blovis unue!”

No. 80, A. E. A.

“JAMAICA” KAJ LA TERTREMO.

Thirty years ago, when Mr. Baker, who was only a poor sea captain, entered the harbor of Morant in Jamaica, the island was very poor and unprosperous. The inhabitants were planting sugar cane and were unable to become wealthy by means of such work.

Mr. Baker advised them to plant bananas, and not only advised them to do this, but also returned to the United States and interested many rich men there in the matter. He so clearly showed them the profit to be gained from the planting of bananas that they formed a company for the buying and selling of the fruit. Then on the island where there had been deserted sugar cane fields, the banana crop began to appear: the people became prosperous and doubled their plantations, and constructed larger homes. At present the business is so large that great steamships are necessary to transport the fruit.

The island of Jamaica is a volcanic island: on all sides great mountains are seen covered with dense foliage. The inhabitants are composed mostly of negroes and colored people. There are only about ten thousand whites. The negroes have been for two centuries inhabitants of the land, but the colored people have been brought of late from India to the island. Because the negroes are too lazy to work and to do the planting, it is necessary to import this colored race. It is easy to distinguish between the two races: the colored people have straight hair; the negroes on the contrary have curly hair and are much blacker.

Kingston is the largest city on the island, and looks like an English town. It has about sixty thousand inhabitants. It is very hot and dusty during the summer and at noon time so warm that it is necessary to remain under cover, shielded from the rays of the sun.

The earthquake began at three o'clock on Monday afternoon: then from time to time during the day occurred a series of shocks. Without warning the earth began to shake, and the shocks were very severe. The whole island began to rock like a ship on a choppy sea: buildings tottered and fell. A dense cloud of dust arose which completely darkened the town.

Antaŭ tridek jaroj, kiam sinjoro Baker, kiu estis nur malriĉa ŝipestro, eniris la havenon de Morant en “Jamaica,” la insulo estis malriĉa kaj malprospera. La loĝantaro plantadis la sukerkanon, kaj ne povis riĉiĝi per tiu-ĉi laboro.

Sinjoro Baker konsilis al ili, ke ili plantu bananojn; kaj li ne sole konsilis al ili fari tion, sed li ankaŭ revenis al la Unuigitaj Ŝtatoj Amerikaj kaj tie interesigis multajn riĉajn homojn en la afero. Li tiel klarege montris al ili la profiton gajnotan de bananplantado, ke ili formis kompanion por la aĉetado kaj vendado de la frukto. Tie do, kie sur la insulo estis sukerkanaj kampoj forlasitaj, ekaperis la bananrikolto: la popodo iĝis prospera, duobligis siajn plantejojn, kaj konstruis pli grandajn hejmojn. Nun la afero estas tiel granda, ke oni devas uzi grandajn vaporŝipojn por transporti la frukton.

La insulo “Jamaica” estas vulkana insulo: ĉie oni vidas grandajn montojn kovritajn de denso foliaro. La loĝantaro konsistas plejmulte el nigruloj kaj koloruloj. Estas nur ĉirkaŭ dek mil blankuloj. La nigruloj estas de du jarcentoj enlanduloj, sed la koloruloj estas alportitaj de Hindujo. Ĉar la nigruloj estas tro mallaboremaj por labori kaj por elfari la plantadon, oni devas alporti tiujn kolorulojn. Facile oni distingas inter la du rasoj: la koloruloj havas la haron rektan; la nigruloj kontraŭe posedas ĝin buklan kaj pli nigran.

Kingston estas la plej granda urbo sur la insulo: ĝi multe similas al angla urbo. Ĝi havas ĉirkaŭ sesdek mil loĝantojn. Estas varmege kaj pulvorege dum la somero, kaj meztage tiel varme, ke oni devas sub kovrilo resti ŝirmita kontraŭ la sunradioj.

La tertremo komencis je la tria horo lundon posttagmeze: tiam serio da tremoj okazis de tempo al tempo dum la tago. Sen averto la tero ekremis, kaj la tremoj estis severegaj. La tuta insulo luliĝis kiel ŝipo sur ondega maro; la konstruaĵoj ŝanceliĝis kaj ekfalas. Densa nubo da pulvoro altiĝis, kiu tute mallumigis la urbon.

The shocks were worst in the harbor districts, where rows of buildings were laid flat. There people rushed about with disordered hair and clothing, many of them covered with blood.

When the dust cleared away, columns of smoke were seen arising from all parts of the city. The flames soon extended from one building to another throughout the business section of the city. The fire department was useless as the water mains were broken at the first shock. Luckily the wind was blowing towards the south, and carried the conflagration towards the water-front, where the next day it died out.

After the earthquake and fire the wrecked houses were uninhabitable; so the people spent the night on the lawns and streets. All night the doctors were busy amputating and bandaging. From under the debris four hundred people were removed and many bodies were found which were burned to black cinders. Ether and chloroform were used up in a short time: it was therefore necessary for the doctors to amputate without these anaesthetics, and as a result the suffering was very great.

The earthquake was felt throughout the entire island, but the damage was limited to ten or twelve miles around the city of Kingston. There were more than six hundred people killed and at least one thousand wounded.

One of my friends was near Kingston at the time of the earthquake: he wrote about it as follows:

Dear Sir:—

I will not try to write a description of the earthquake and its results except as they came under my observation. Concerning the damage you will probably find in the newspapers more readable, descriptive, and reliable reports than I could give you. I will only describe the earthquake as I experienced it, concerning which you are probably curious.

We left the steamer at Kingston on Saturday morning, the twelfth of January, after a most delightful sea voyage. The passengers were going to the hotels Myrtle-Bank and Constant Spring. The latter is about six miles from Kingston in the country. I thought that I would go to the hotel Myrtle-Bank, because my stay in Kingston was short, and the hotel being in the centre of the city, I thought I would accomplish more. Luckily for me on my steamer I made friends who were going to the Constant Spring; so I also went there.

La tremoj estis plej grandaj en la kvartaloj apud la haveno, kie vicoj da konstruaĵoj platiĝis. Tie multaj personoj kuradis ĉirkaŭe kun la haroj kaj vestoj malordigitaj, el kiuj multaj estis kovritaj per sango.

Kiam la pulvoro malaperis, kolonoj da fumo videbliĝis, altiĝante de ĉiu parto de la urbo. Baldaŭ la flamoj etendadis sin de unu konstruaĵo al alia tra la komerca kvartalo de la urbo. La fajrestingiloj pruvas sin neutilaj, ĉar la akvoj-tubegoj estis frakasitaj je la unua tremo. Bonsorte la vento blovis suden, kaj movis la bruladon al la haveno, kie la sekvantan tagon ĝi estingiĝis.

Post la tertremo kaj brulado oni ne povis loĝi en la domoj ruinigitaj; la popolo do pasigis la nokton sur la herbejoj kaj sur la stratoj. La tutan nokton la kuracistoj estis okupataj detranĉante kaj bandaĝante. De sub la derompaĵo oni eltiris ĉirkaŭ kvarcent personojn, kaj trovis multajn korpojn brulitajn je nigraj cindroj. La etero kaj kloroformo baldaŭ estis eluzitaj: estis tial devige, ke la kuracistoj detranĉu sen tiuj-ĉi sensentigiloj, kaj rezulte la suferado grandegiĝis.

La tremoj estis sentitaj tra la tuta insulo, sed la difektaĵo staras limigita al dek aŭ dekdu mejloj ĉirkaŭ la urbo Kingston. Estis pli ol sescent homoj mortigitaj, kaj almenaŭ mil personoj vunditaj.

Unu el miaj amikoj loĝis proksime de Kingston, kiam la tertremo okazis. Li skribis pri la afero jene:

Kara sinjoro:—

Mi ne penos skribi priskribon pri la tertremo kaj ĝiaj sekvoj escepte pri tio, kio mi mem rimarkis. Pri la difektaĵo vi eble trovos en la ĵurnaloj pli legeblajn, priskribajn, kaj verindajn raportojn, ol mi povas sciigi al vi. Mi priskribos sole la tertremon, kiel mi sentis ĝin, pri kiu vi eble estas sciema.

Ni elŝipiĝis el la vaporsipo ĉe Kingston sabaton matene, la dekduan de Januaro, post plezurega marvoĵiro. La vojaĝantoj estis irontaj al la hotelo "Myrtle-Bank" kaj al la hotelo "Constant Spring." Tiu-ĉi lasta estas ĉirkaŭ ses mejloj de Kingston en la kampanaro. Mi pensis, ke mi iros al la hotelo "Myrtle-Bank," ĉar mi ne restos longe en Kingston; kaj, ĉar la hotelo estis en la mezo de la urbo, mi opiniis, ke tiamaniere mi plu plenumos. Bonsorte por mi la amikoj, kiujn mi renkontis sur la vaporsipo, intencis iri al la hotelo "Constant Springs"; tial mi ankaŭ tien iris.

On Monday one of my friends and I drove to the Castleton Gardens. We arrived at the Gardens at eleven o'clock, and passed a very interesting hour walking around among the excellent collection of shrubs, which have been brought from all over the world. We lunched leisurely, smoked a very poor Jamaican cigar, and started back to the hotel. We had driven about an hour through the charming scenery of valley and mountain, and I was in the midst of an anecdote, when I was interrupted by a roar similar to a discharge of a field battery.

I asked the driver what the trouble was. I discovered the trouble, but not from the driver. There was a sudden rush of wind; then a rumb-ling,—and hell broke loose.

We were on the side of a ravine. The earth and the mountain, which was covered with great trees, shook and rocked. I can remember now how that mountain shook the trees in the same manner as a dog shakes a rat. It was a terrible thing. Then ahead of us the road opened up, and later closed, leaving only a crevice where the opening had been.

We traveled on, noticing the broken-down walls and landslides. Many trees were uprooted and lay along the road; but even then we did not realize that the earthquake was as terrible as it really was. We lighted fresh cigars. Soon we saw native homes which had been wrecked, and in one village a church laid flat. Later, from the top of a hill, we caught a glimpse of the city of Kingston which was a few miles distant; in the city we saw three conflagrations, and then we began to get uneasy. After a short time we drove into the yard in front of the hotel. We noticed there, that the stonewall front of the hotel had fallen down, and that the hotel was uninhabitable. The guests and the servants were outside on the lawn, but none had been hurt. With the help of a couple of negroes I climbed up the stairs and passed through the debris to my room. I got my baggage, moved it to the lawn where we were safe, and there I camped out all night, together with about two hundred persons. The shaking of the earth "kept up" almost incessantly: during the night there were at least three very severe shocks.

Tuesday the question was how to get out of Kingston. I was told that the roads were impassable, and that the trains were not running. In the evening we heard a rumor that a train would leave for Mandeville Wednesday, and that that place had not been damaged. I found out that these rumors were true and I left the city on that train.

London unu el miaj amikoj kaj mi mem veturis al la "Gardenoj Castleton." Ni alvenis al la ĝardenoj je la dekunua horo, kaj pasigis tre interesan horon, promenadante ĉirkaŭe inter la bonega aro da arbetoj kolektitaj de la tuta mondo. Ni meztagmanĝis malrapide, fumis malbonegajn cigarojn Jamaicajn, kaj ekreiris al la hotelo. Ni veturis ĉirkaŭ unu horo tra la ĉarma pejzaĝo de valo kaj monto, kaj mi estis en la mezo de rakonteto, kiam min interrompis bruego simila al la eksplodsono de baterio.

Mi demandis la kaŭzon al la veturisto. Mi eltrovis la kaŭzon, sed ne de la veturisto. Estis rapida ekblovego; tiam bruegado, kaj la Infero ellasiĝis.

Ni estis sur la flanko de intermontaĵo. La tero kaj la monto, kiu estis kovrita per grandaj arboj, ŝanceliĝis kaj luliĝis. Mi nun povas rememori, kiel tiu monto skuis la arbojn sammaniere, kiel hundo skuegas raton. Estis teruraĵo. Tiam antaŭ ni la vojo malfermiĝis, kaj poste fermiĝis, lasante nur fendaĵon, kie antaŭe estis la malfermaĵo.

Ni veturadis, rimarkante la murojn batitajn kaj ŝutajojn. Multaj herboj estis elradikigitaj, kaj kuŝis sur la vojo; sed eĉ tiam ni ne elkomprenis, ke la tremo estis tiel terura kiel ĝi efektive estis. Ni ekbruligis novajn cigarojn. Baldaŭ ni vidis enlandajn domojn ruinigitajn, kaj en unu vilaĝo preĝejon platiĝitan. Poste, de la supro de monteto ni ekrigardis la urbon Kingston, kiu kusadis je la interspaco de kelkaj mejloj: en la urbo ni vidis tri grandajn bruladojn, kaj tiam ni ekmaltrankviliĝis. Post mallonga tempo ni veturis en la korton antaŭ la hotelo. Ni rimarkis tie, ke la ŝtonmura antaŭaĵo hotela jam disfalis, kaj ke la hotelo estis neeloĝantebla. La gastoj kaj geservistoj staris ekstere sur la herbejo, sed neniu estis vendita. Per la helpo de du nigruloj mi supreniris la ŝtuparon, kaj trapasis tra la rubo al mia ĉambro. Mi havigis mian pakaĵon, movis ĝin al la herbejo, kie estis sendanĝere, kaj tie mi eksterloĝis dum la nokto kune kun ĉirkaŭ ducent personoj. La skuado de la tero daŭris preskaŭ senĉese: dum la nokto okazis almenaŭ tri fortegaj tremoj.

Mardon la afero estis, kiel foriri el Kingston. Oni diris al mi, ke la vojoj staras nevetureblaj, kaj ke ne moviĝas vagonaroj. Vespere ni aŭdis famon, ke vagonaro iros al Mandeville merkredon, kaj ke tiu loko ne estis difektita. Mi eltrovis tiujn-ĉi famojn veraj, kaj mi deiris de la urbo sur tiu vagonaro.

There were about thirty cars,—fruit cars, baggage cars, in fact cars of every description. It seemed to me that everybody wanted to go on that train. Whites, colored people, and negroes struggled to get aboard.

From Monday until Wednesday I was unable to change my clothes. Occasionally someone would meet a familiar face and then, while shaking hands, would follow the words, "Glad to see you alive."

There was a young boy in one of the clothing shops which had been demolished. On Thursday he was rescued from the wreckage still alive. Can you realize his suffering?—Three days without food and water, hopeless, almost burned to death.

I send you hearty greetings,

Your friend,

S. T.,
P. S. Hill, Boston.

Estis ĉirkaŭ tridek vagonoj, frukto-vagonoj, pakaĵo-vagonoj, fakte ĉiu speco de vagono. Ŝajnis al mi, ke sur tiu vagonaro deziris iri la tuta mondo. La blankuloj, koloruloj, kaj nigru-
loj baraktis por eniri la vagonojn.

De lundo ĝis merkredo mi ne povis ŝanĝi mian veston. Okaze oni renkontis vizaĝon konatan, kaj tiam sekvis manpreman la vortoj, "Mi ĝojas vidante vin viva."

Estis juna knabo en unu el la vestvendejoj ruinigitaj. Jaŭdon oni el la derompaĵo eltiris lin ankaŭ viva. Ĉu vi povas kompreni lian suferadon,—tri tagojn sen manĝo kaj sen akvo, sen espero, preskaŭ bruligita je morto.

Vin kore salutas via amiko,

S. T.,
P. S. Hill, Boston.

ANSWERS TO CORRESPONDENTS

Krestomatio. What does this mean? Webster's Unabridged Dictionary explains it (see Chrestomathy): "A selection of passages . . . to be used in acquiring a language; as a Hebrew chrestomathy."

Ek. This is a prefix, which gives the idea of a sudden commencement. "Mi eksaltis"—I jumped up suddenly. "Mi ekiris"—I started away. "Mi ekridis"—I burst out laughing.

Ĉiam and por ĉiam. "Ĉiam"—always; "por ĉiam"—forever. The last has reference more especially to the future, there one correctly uses with it the word "por" (for, aim, etc.).

Jam. The correct meaning of this word is "already"; it gives the idea of completeness, of something having been fully finished. "Mi jam alvenis, kiam li eniris la domon"—I had already arrived, when he entered the house. In Bullen's Lessons, Exercise 4, we find: "La infano jam ne ploras" translated as "The child no longer cries," or literally, "The child already is not crying." This is awkward English, but the meaning of "jam" has not been changed.

Like, -ly. What Esperanto suffix is used to translate these English suffixes? You may use the simple adjective termination "a," or insert before it "em," or "ec." Ordinarily the simple termination "a" is sufficient; for example, "infana viro"—a childlike man.

Idioms. It is the aim of Esperanto to avoid "idioms" as much as possible. It may be impossible to get rid of them altogether. However, up to the present time good Esperantists have been very successful in this endeavor. One idiom, however, seems to have managed to obtain a foothold in our language, namely, "multe da." Instead of this one can logically write "multo da," or "multaj"; and we would advise all Esperantists to do so.

New Compounds. "La vorto "bezonesti" estas kunmetita tute regule, kaj vi povas ĝin uzadi. Sed entute ni konsilas pli uzadi ĉiam formojn simplajn anstataŭ kunmetitaj." "Mi sciانتigas vin pri tia, kaj mi sciantigas tion al vi,—estas tute logikaj kaj precizaj, kaj se vi ilin uzus, vi farus nenian eraron; sed ŝajnas al mi, ke tiu ĉi iom longa formo ne plaĉos al la esperantistoj."

The above two sentences are answers from Dr. Zamenhof to questions about compound words. Elsewhere he has written that any stems, suffixes, etc., can be combined, if the combination gives a logical, unmis-takeable meaning.

We would advise all persons to be very sparing in the formation of new compounds. Let them habitually use only those which they have already found in use; for example, "vaporŝipo," "sunombrelo," "markolo," etc.

One of our correspondents objects to the length of the compound tenses and suggests "pasintas" for "estas pasinta," "pasintis" for "estis pasinta." We can see no logical objections to these forms, and we ourselves have favored such forms. However, they will be *strange* to most Esperantists; we should therefore counsel our readers not to use them.

The compound tenses, as now used in Esperanto, are undoubtedly clumsy. But one does not need to use them much. The simple tenses suffice for almost all purposes, especially when they are combined with "jam," "antaŭe," etc. See Exercise 15 of Bullen's Lessons or the Ekzerco. Read the Pola Antologia, where scarcely a single compound active tense is to be found.

Remember that "mi faras" is both I do and I am doing; that "mi faris" is I did, I have done, and I have been doing.

Pronunciation. Our attention has been called to the fact, or supposed fact, that Esperantists do not agree upon the pronunciation of the vowels "e" and "o." It is admitted that there is no question about "a," "i," and "u."

Now, the trouble lies in the fact that many European languages have two sounds for "e" and two sounds for "o." However, in most cases the different sounds represented by the same letter are very similar, so much so that many English-speaking persons can not distinguish them; and Dr. Zamenhof himself has advised all persons to take a *middle* course in regard to these sounds,—to pronounce both "e" and "o," in neither a close nor an open manner

The Esperanto "e" is not exactly our long "a." If you will look into Webster or Worcester or any standard pronouncing dictionary, you will find it stated that the English "ā" is not a pure sound, that it is diphthongal in character, that it possesses a "vanish." The English "ā" sound with its vanish is found in "make," "they," "vain" and "vein"; and it is properly represented in Esperanto by "ej"; Esperanto "vejno" is the translation, not only in meaning, *but also in sound*, of the English word "vein." However, the true Esperanto "e" sound, as found in "veni" (to come), has no "vanish" and is very much like the English "e" in "there," or the "a" in "care," or the first "a" in "aerial."

The English long "o" has also a "vanish." Therefore, to give the proper pronunciation to the Esperanto "o" we must cut off the "vanish." Unaccented English "o" does not have the "vanish"; therefore Esperanto "o" is to be pronounced as "o" in "omission," "omit," or as in the German word "sollen."

Practically speaking, the best advice to give to Englishmen and Americans in regard to "e" and "o" is this: Pronounce "e" as long "a," "o" as long "o"; cut off the "vanishes," shorten the vowels, but do *not* pronounce them as English short "e" (men, met) and English short "o" (on, log.)

However, no matter how badly you mispronounce "e" and "o," you will not be misunderstood if you keep anywhere near the long "a" and "o" sounds. Still it is pleasanter to have a good pronunciation, therefore keep the words "omit" and "aerial" in mind.

LA ŜTELISTO.

Unu ŝtelisto bezonis paron da ŝuoj. Post konsento kun kunulo pri la rimedoj, kiujn li estis trovinta, por ŝteli la ŝuojn, li eniris la butikon de botisto kaj pruvis kelkajn parojn. Trovinte la ŝuojn, kiuj al li plaĉis, li faris kelkajn paŝojn en la butiko, por certigi ke ili estis sendifektaj, kaj alproksimiĝis la pordon. La kunulo, kiu tie atendis la oportunan momenton, frapis lin per fortan survangon. Ho! kanajlo! diris la ŝtelisto. Atendu! atendu! vi min pagos tion. . . . Kaj lin ekkuris poste.

Ĉiuj piedirantoj haltiĝis, kaj la botisto ilin diris ridante: "Ho! li lin ekkaptos, lin ekkaptos, ĉar li havas bonajn ŝuojn.

Sed, ne vidante la klienton reveni, la botisto tiam ekkomprenis la ŝercon, kaj vane atendis la ŝteliston, por pagi por la ŝuoj.

A. M. Grillon (Philadelphia).

PROVERBOJ.

La inko de la saĝulo estas pli valora ol la sango de la martiroj.

Reformu vin mem, kaj malgrandigu la nombron da friponoj.

Persona, pacienca, persista premado prosperas.—PUSU.

La ideo, kiu ne estas eksplodeca, similas al dinamito, kiu ne volas agi.

Kuraĝo ĉiam gajnas:—forta koro kaj ĝojega rideto venkas ĉion.

La altigilo al la sukceso ne estas kutime enordo—uzu do la ŝtuparon.

Estas malmulte da malsameco pri tio, kion vi faras, se nur vi estas sufiĉe granda ĝin fari. Ĉu vi estas?

Se hundo estas ne bona, vi povas lin droni;—pri homoj estas malsama afero.

W. L. Church (Boston).

KRONIKO.

It would help the cause of Esperanto very much if the secretaries of the various societies, clubs and "grupetoj" all over the United States, Canada and Mexico should send to us each month a report, however short, of the work that is being done for Esperanto in their districts. We would especially like to know the names of any delegates which may be selected to represent local American Esperanto Societies at the Third International Congress in Cambridge, England, this summer.

Seattle, Wash.—We congratulate the members of the Seattle Esperanto Society on their zeal for Esperanto and on the success attending their first public entertainment. Over 400 people were present, all very much interested, and after the concert 12 joined the Society. There are at present 141 on the roll. The program (which was very attractively printed and contained much news of the Society and Esperanto in general) contained in addition to many musical numbers an address of greeting in Esperanto and English, by Rev. H. H. Gowen, D.D.; a vocal quartet, "La Espero," arranged for female voices; essays, recitations, letters, etc.; a vocal solo, "Kuşas Somero," by Prof. W. F. Parish, and Hamlet, Act 1, Scene 2, in Esperanto. An address in English on the History and Formation of Esperanto by John F. Reihl was followed by singing of "La Espero" by the audience. The secretary of the Society is William G. Adams, 309 27th Ave. South, Seattle. The Esperanto consul for Washington is Chas. E. Randall, 1522 1st Ave., Seattle. This gentleman has lectured on the language in Tacoma, and Seattle, Wash., and also in Vancouver and Victoria, British Columbia.

Portland, Me.—Besides the Portland Club, with Mr. Herbert Harris of the "Somerset" as secretary, there are several smaller unorganized groups in this city and a large number of individual students. We hope soon to hear that they have united to form one strong central body for propaganda purposes. The local papers, especially the "Argus" and "Advertiser," frequently print articles and notices favorable to Esperanto. Word has been sent to us of the formation of small groups in East Machias, Brunswick, Waterville and Garland. The secretary of the last-named is Miss Angele Hanson. Maine is truly waking up to Esperanto!

Chicago, Ill.—"Leibnitz Esperantists of Chicago" is the name of a new club whose aim is the propagation of the international language, especially among the German-speaking population of Chicago and vicinity. The "Leibnitz" group has chosen a virgin soil to cultivate. We have no doubt that they will soon gather a body of enthusiastic and energetic workers for the green banner. In addition to the regular members, who are expected to attend the weekly meetings, associate or corresponding members are admitted. The list of officers is quite distinguished. We mention only Rev. A. Krafft, Instructor, and Geo. Bredemeier, 989 W. North Ave., President.

A program of a recent monthly meeting of the Central Chicago Society has been sent to us. After a lesson, definitely laid out beforehand and led by Mr. Beaman, the business was disposed of and the literary and social program taken up. We give it in full for the guidance of others.

Literary Program.

"News notes of interest about Esperanto by the president, Dr. Fox. Reports from the study centers by their representatives (North, West, South, Chicago University, etc.).

In Esperanto.

Kutima Fablo. Fraulino Jeanette Corey
Mallongaj Paroladoj. Gesinjoroj F. G. Morin
Rakonteto Sro. Roberts
Esperanta Legado. Fraulino Pauline Kelley
Memvolaj Oferdonoj Klubanoj

General conversation in Esperanto about familiar objects, led by Mr. Beaman. extracts from the Bible on page 20 of O'Connor's, and other classic pieces for recitation in concert. Also that members respond to their names at roll-call with a short proverb in "Esperanto."

Oklahoma City, Ok.—This city has had for some months a bright little Esperanto monthly, called the "Amerika Esperantisto," which is doing excellent work in spreading the knowledge of the language in the western and central states. We congratulate the editor, Mr. Arthur Baker, on the fine appearance of this gazette. To this gentleman we owe the lessons which are running in the Chicago "Daily Socialist," and many articles which have appeared in western journals.

Boston, Mass.—The Boston Esperanto Society has lately commenced its third course this winter for beginners. About forty are attending the classes held every Tuesday evening at the Mass. Inst. of Technology. In another large lecture room, at the same time, the club members and advanced students endeavor to work entirely in Esperanto. We have had the pleasure of entertaining Mr. Herbert Harris, founder of the Portland Club, and Mr. Harry K. Messenger, secretary of the Westfield Group. Many important addresses have been delivered by the club members in various parts of the state. Within a radius of ten miles of Boston we know of twelve regular Esperanto classes or study groups, without counting the Harvard University, Roxbury Latin School, Milton Academy or Boston Society classes.

Searchlight, Nev.—The "Esperanto disease" is continually cropping out in unexpected spots. In far-off Nevada, or (as the local secretary puts it) "here, in the apex of the triangle where the states of California, Nevada and *la estonta* state of Arizona come together, a little band of enthusiasts meet weekly for the study of the international language." Address Dr. E. W. Newell, Searchlight, Nevada.

Columbus, O.—The Esperantists in this city have set about their missionary work in a business-like manner. There is now a central Esperanto Society, meeting monthly at the Board of Trade, with Mr. H. C. Colburn as president and Miss Janet Rogers as secretary. At the last meeting Mr. Tussing read a paper in Esperanto on "Plans for Beautifying Columbus." There are also the East Side and the North Side groups meeting weekly for study. Members of one group often "visit" with the other.

The students' class at the Ohio State University is steadily increasing in numbers. It now numbers 26. Prof. G. B. Viles is the instructor.

The Ohio "Sun" lately published verbatim an address on Esperanto by Dr. Viles with many favorable remarks by the editor, and inserted the photographs of the officers of the Columbus Society.

Los Angeles, Cal.—The Esperanto Society of Los Angeles, Cal., which was permanently organized two months ago, is fortunate in possessing two most enthusiastic Esperanto workers in Mr. Thomas P. Smith, the founder of the Society, and Mr. Walter E. Smith, its president. The Society meets every Monday evening and, during this time, the members speak as much as possible in Esperanto. Besides the class for beginners which meets once a week, groups are being formed in all parts of the city for those who cannot conveniently attend the class. The secretary is Mr. Ralph Bond, 232 South Hill Street, Los Angeles, Cal.

During the past month very many small groups and several important Clubs have been formed. Among the latter may be mentioned those in San Diego, Cal. (Sec. C. A. Babcock, Jr.); Winona, Minn. (Sec. J. I. Cleland, a very energetic propagandist); Salt Lake City, Utah (Sec. O. Rowland Mumford); Rockford, Ill. (Sec. Chas. Froding, 1216 20th Ave.); Elgin, Ill. (Sec. Dr. Clara L. Todson, 23 "The Spurling"); Emory College, Ga. (Sec. Ralph M. McGhee, Oxford). We have heard to date of the formation of 67 Esperanto Clubs, large and small, in the United States. Rev. M. A. Johnson is conducting courses in Northampton, Mass., and at North Brookfield. He has also delivered lectures about the language before the students of the Commercial Institute and the Business College of Springfield. In January he spoke to the Esperanto students at the Mass. Agricultural College at Amherst.

Miss Emma J. Bristol, 2 Gilbert Street, Providence, R. I., would like to communicate with persons interested in Esperanto in that vicinity with the object of forming a group for study.

LA NUDPIEDA KNABO.

(DE LA GLORA AMERICANA POETA, JOHN G. WHITTIER.)

Benon al vi, eta homo, nudpieda bruna knabo,
Via pantalono montras sin faldita je la rando,
Ofte estas vi fajfanta multe da arioj gajaj,
Viaj lipoj estas ruĝaj, pli ankoraŭ ĉar kisitaj
Per la fragoj sur montetoj; sunradioj iam brilas
Ree el la frunto via tra ŝiraĵo de l'ĉapeto.
Mi, el mia koro, volas al vi ĝojon; mi mem foje
Estis nudpieda knabo.

Ha, la sendolora ludo kaj la dormo vekiganta
En la tago de l'ridado, la sanado kio mokas
La regulojn kuracistajn, la sciigo akirita
Iam ne ĉe la lernejoj pri sovaĝa la abelo
Frumatene klopodanta, kie ĉia flor' sin trovas,
Ankaŭ kiam ĝi florigas, pri l'kutimoj de la
birdoj,

Kie loĝas la vivaĵoj de l'arbaro, kiel portas
La testudo la kirason; kiel la marmoto fosas
Sian kelon, kaj la talpo faras puton en la teron;
Kiel la ruĝ-brusta birdo nutras la idaron sian,
Kiel pendigita estas turda nesto, ankaŭ kie
La lilio blanka floras, la plej freŝa bero kreskas,
Kie la kreskaĵo nuksa rampe trenas la branĉe-
tojn,

Kaj en la arbaro kie brilas dolĉaj vinberaroj,
Pri la lertaj metodetoj de la masonista vespo.

Jen la glora temp' Junio, ĝoj' de jaroj en
monato!

Kion ajn mi aŭdis, vidis, tio nomis min la
mastro,

Riĉa estis mi je floroj, arboj, birdoj kaj abeloj,
Por amuzi min sciuroj ludis kaj la talpo fosis,
Por mi rivereto ridis tra la tago, tra la nokto,
Apud la ĝardeno-muro ĝi murmuris kaj parolis
Kun mi de la fal' al falo; mia estis la lageto
Sablo-borda, ezok-plena, per juglandoj enzonita.

Ho, ke havu mi festenon kiel la tiaman panon
Kaj la lakton en la pelvo, ligna pelvo, stan-
kulero,

Sur la griza sojlo-ŝtono; super mi la reĝa tendo,
Sunsubira horizonto, nub-striita, purpuraĵa,
Orofrangĝa, vent-bantita; dum por la muziko
ludis

La orkestro de la ranoj, kaj, por la bruanta
ĥoro,

Muŝoj portis siajn lampojn. Estis mi la tut-
monarĥo;

Pompo kaj la ĝojo servis min, la nudpiedan
knabon.

Gaje, tial, eta homo, vidu, ridu, kiel sole
La libera knabo povas. Kvankam la silik-
deklivo

Estas tranĉa, kaj la herbo ĵus falĉita estas pika,
La mateno vin kondukos ree tra la rosa bapto,
La venteto frumatena freŝe kisos brumuleton
For de la piedoj viaj.

Ve, tro baldaŭ piedetoj devas loĝi en la ingoj
Tre mallarĝaj de l'fiero, devas perdi tute ĉiam
La liberon de la bulo; same al la ĉevalhufoj,
Devas esti vestigitaj por marŝadi supren, suben,
Ĉe la mueleja kurso kun senĉesa laborado.

Bone, se la postesignoj de l'piedoj ektraviĝos
Ne sur voj' nepermesebla; bone, se elvagos ili
Ne en sablajn perfidejojn. Ho, se vi nur konus
vian

Ĝojon, antaŭ ol ĝi pasos, gaja nudpieda knabo.

Esperantigis THOMAS HUNTER,
Chicago, (A. E. 102).

ESPERANTO IN THE AMERICAN PRESS.

The press has devoted much space lately to the discussion of Esperanto. The Chicago "Daily Socialist" has begun a course of lessons. The Ohio "Sun" had a whole page article; the Boston "Transcript" published three long articles by Prof. Otto Wiener, of Harvard, on "Universal Languages," the last of which was a bitter attack on Esperanto. This was answered the next week by the *Cef-Redaktoro* of the "Journal." The Boston "Globe" of March 3d "aired" the views of a German, a Frenchman, an Italian and an Esperantist on the question of a universal language. The "American Druggist" for Feb. 25th, and the Journal of the American Medical Ass'n praised the lan-

guage highly. The Philosophical Society of Washington, D. C., will in future publish in its records in Esperanto any article which would be acceptable in English. Meanwhile the "North American Review" continues its excellent series of lessons and articles by famous Esperantists. We noticed in the Esperanto section of the "Christian Endeavor World" the fact that over 1,200 American Endeavorers were enrolled as students of Esperanto. The "Watchman," a Baptist organ published in Boston, has printed several items in Esperanto, and the "Independent" has issued to its readers a slip containing an excellent list of books for the intending student.

ESPERANTO IN COMMERCE AND SCIENCE.

The latest indication of the fact that Esperanto is being put to real and special use is the appearance of the "Gazeto Matematika Internacia." The intention is to make it a mathematical review, printed entirely in Esperanto, and the contents of special interest to mathematicians all over the world. The headquarters are in Rotterdam, Holland. "Eksport-Jurnalo" is the name of a new monthly devoted entirely to commerce and industry. It is issued in Frankfort, Germany. On entering on its fourth year of existence the "Internacia Scienca Revuo" has been remodelled and bids fair to be one of

the most important scientific magazines in the world. It is now the official organ of the Internacia Scienca Asocio Esperanta. The headquarters of this Association are in Geneva where its affairs are managed by a committee of 45 scientists, including 25 professors of Geneva University. Many other scientists have joined the Association.

There has just appeared in Boulogne a French grammar, written in Esperanto. This is as it should be. Esperanto is not to combat but to strengthen existing national languages.

ESPERANTO ABROAD.

Arrangements are now being perfected for the Third International Congress at Cambridge, England. Religious services will be conducted in Esperanto for Roman Catholics and Protestants on Sunday, Aug. 11th. The Guarantee Fund has now reached \$6,000. The committee in charge has visited Paris, and, consulting with the officials of the *Centra Oficejo*, has agreed that if a balance should be left on the right side it would be distributed as follows: One-third to the national organization of the country giving the Congress, one-third to the *Centra Oficejo* (to repay in part the sums advanced to the first two Congresses), and one-third to form a permanent Congress Fund.

On reading *L'Esperantiste* (the French journal), one is struck by the great number of pleasant and successful Esperanto concerts, dances, teas and balls which are constantly being given by the city organizations. France contains many expert Esperantists to whom the use of the language is second nature. A large number of new clubs have been formed,

and we note with pleasure that very many schools have classes in Esperanto.

The January number of the *Japana Esperantisto* has a photograph of the first graduates of the Esperanta Lernejo at Tokio. Societies have lately been founded in Kioto, Nara and Osaka. A Japanese gentleman, formerly instructor in Dartmouth and Yale, writes from Japan to a friend in the Boston Society that Esperanto is attracting much attention there. Many papers are discussing the merits of the language and *Gogak* (issued by the Tokio School of Foreign Languages) has a section for Esperanto along with French, English and German.

A good suggestion has been received from Sro. V. M. Tabenski, president of the Wilna group in Poland. It is that all Esperantist societies should recognize, in some way, the 20th birthday of Esperanto, July 21st, 1907. If no better way suggests itself, we may at least write a notice on that day to the local papers about the language.

KURACILO LAŬ NEBUKADNEZARO.

Multe da personoj de ambaŭaj seksoj kiuj suferas de dispepsio, kaj de aliaj internaĵaj malsanoj, estas nune kuracataj per la malnova rimedo, kiu estas nomita la "Nebukadnezaro kuracilo." Kompreneble ĉiu, kiu konas bone sian biblion, konas ankaŭ tute bone tion, el kio ĉi tiu rimedo konsistas. Nebukadnezaro estis malbonulo, kaj pro tio li estis kondamnita kaj devigita marŝi kvarpiede kaj manĝi herbon.

La hodiaŭa kuracilo tamen ne devigas herbmangon; ia manĝaĵo taŭgas; sed estas postulate, ke ĉiu malsanulo aŭ malsanulino devas nepre marŝi kvarpiede dum iom da tempo ĉiun tagon. Tamen, se la persono malsana estas malforta virino, tiam estas nur postulate, ke ŝi marŝis kvarpiede unufojon ĉirkaŭ sia ĉambro; sed, se la malsanulo estas fortulo, li devas almenaŭ sesfoje ĉirkaŭ la ĉambro marŝi kvarpiede.

Estas vere, ke la sintenado bezonata pro tiu ĉi kuracilo ne estas forte gracia por virinoj, nek ja indeca por viroj, tamen la rezultatoj estas bonegaj. La filozofia klarigo de tiu ĉi kuracilo estas la jena:—Antaŭ ol deveni homoj, viroj kaj virinoj estis kvarpiedaj, kaj sekve marŝis kvarpiede, kaj, kiam ili starigis sin por marŝi vertikale, tio malordigis la stomakon kaj internaĵojn, kaj pro tio enkondukis malbonan digestadon. Kompreneble, se ili revenos iom da tempo ĉiun tagon al la originala sinteniĝo, ili baldaŭ resaniĝos.

Laŭ la advokatoj de tiu ĉi kuracilo, urangoj, ĉimpanzioj, kaj goriloj ne scias tion, kio estas malbona digestado.—El la Bostona Globe.

Esperantigis John P. Ogden, Esp. 13,968.

THE SUCCESS OF THE WIRELESS TELEPHONE.

A short time ago the German Society of Wireless Telegraphy telephoned by a wireless telephone between Berlin and Nauen.

The distance was twenty-four miles. Professor Slaby says that the experiment was highly successful. Mr. von Sydow spoke and received splendid, clear replies to his questions. It is thought that there will be no limit to the distance in which this system of telephony can be used, and that one will be able to telephone to the whole world.

The method used consists of a microphone together with the ordinary apparatus.

P. H. (Boston).

Antaŭ ne longe la Germana Societo de Senmetalfadena Telegrafo telefonis per senmetalfadena telefono inter Berlin kaj Nauen.

La interspaco estas dudekkvar da mejloj. Profesoro Slaby diras, ke la eksperimento estis sukcesega. Herr von Sydow paroladis kaj ricevis bonegajn kaj klaregajn respondojn al siaj demandoj. Oni opinias, ke la senmetalfadena telefono havos ne limon rilate al la interspaco, kaj ke oni povos telefoni al la tuta mondo.

La metodo uzata konsistas el la mikrofono kune kun la ordinara aparato.

AL NIAJ FREMDAJ AMIKOJ

Preskau ĉiu ŝtato havas siajn Esperantajn grupojn. En la urbegoj la societoj laboradas senĉese kaj faras ĝojigan progreson, aparte en Chicago, Philadelphia, Los Angeles kaj Seattle. Granda muzika kaj literatura koncerto okazis en Seattle al kiu pli ol 400 personoj alvenis.

Oni ludis tie scenon el "Hamleto," paroladis kaj kantis esperante. Multaj alt-kaj komerslernejoj nun havas esperantan kurson. Ĉirkaŭ 30 novaj grupoj fondiĝis dum la lasta monato. La nacia gazetaro multe diskutas la aferon.

LA VIRO SENPATRUJA

(“THE MAN WITHOUT A COUNTRY.” BY DR. EDWARD EVERETT HALE.)

TRADUKITA KUN PERMESO DE LA AŬTORO PER E. L. ROBINSON, ALBUQUERQUE, N. M.

(daŭranta.)

Mi rememoras, nelonge post kiam mi aliĝis la ŝiparon, mi estis for de la ŝipo sur la marbordo kune kun kelke da la pli maljunaj oficiroj de nia ŝipo, kaj de la “Brandywine,” kiujn ni jam renkontis ĉe Alexandria. Ni ricevis permeson iri Cairo-on kaj al la Piramidoj. Dum ni antaŭeniris, (oni veturis sur azenoj tiam) kelke da la sinjoroj ekparolis pri Nolan, kaj iu el ili pritraktis la sistemon elektitan rilate al liaj libroj kaj pri lia cetera legado. Ĉar al li preskaŭ neniam estis permesite elŝipiĝi, eĉ kvankam la ŝipo restadis en la haveno kelkajn monatojn, la neokupata tempo lin terure enuigis. Tial, al ĉiu oni permesis pruntedoni al li librojn, se ili ne publikiĝis en Amerikujo, aŭ ne aludis ĝin. Tiaj libroj estis sufiĉe oftaj tiam, kiam alihemisferuloj preparolis pri la Unuigitaj Ŝtatoj tiel malmulte, kiel ni nun preparolas Paraguan. Li legis de frumatene ĝis malfrunokte ĉiujn alilandajn gazetojn, kiuj eniris en la ŝipon; escepte ke oni antaŭe ekzamenis ilin, kaj eltranĉis ĉian anoncon, aŭ eĉ kaŝitan paragrafon, aludantan Amerikon. Iom severe estis, iam, kiam la antaŭa paĝo de la eltranĉitaĵo eble estis tute senkulpa. Ĝuste meze de unu el la bataladoj de Napoleono aŭ de unu el la paraladoj de Canning, kompatinda Nolan trovadis grandan truon, ĉar sur la dorsa flanko de tiu paĝo de l’ĵurnalo staris anonco pri ŝipo ĉe Nov-Jorko aŭ elĉerpaĵeto el depeŝo de la Prezidanto.

Mi ripetas, ke tiam mi unue aŭdis pri la plano, pri kiu mi poste sufiĉe sciis kaj eĉ pli ol sufiĉe. Mi rememoras la fakton, ĉar Phillips, kiu estis kun ni, kiam oni aludis la legadon, rakontis okazintaĵon ĉe la Promontoro de la Bona Espero dum la unua kruzo de Nolan. Ili sin haltetis ĉe la Promontoro, kaj interŝanĝis gentilaĵojn kun la angla Admiralo kaj kun la ŝipareto; kaj fine, ĵus elironte sur longa kruzo, Phillips prunterpetis multe da anglaj libroj de oficiro: kio estis tiam granda bonŝanco, kiel efektive nuntempe ankaŭ. Inter la libroj estis, kiel Satano aranĝis, “La Kanto de la Lasta Kantisto,” pri kiu ĉiuj jam aŭdis, sed kiun preskaŭ neniu el ili iam vidis. Mi pensas, ke ĝi ne publikiĝis antaŭlonge. Nu, neniu supozis, ke malbonsorte io pri la Unuigitaj Ŝtatoj

troviĝos en tiu, kvankam Phillips konstatis, ke Shaw jam detranĉis “La Ventegon” el la Shakespear’a libro, ĉar ĝi enhavis la jenan: “La Bermudaj insuloj devas aparteni al ni, kaj per Jupitero ili ja apartenos al ni iam.” Tial oni permesis al Nolan ĉeesti kun ili, kiel ili sidadis sur la ferdeko fumante kaj laŭtvoĉe legante. Oni faras tiel nuntempe pli malofte; sed, kiam mi estis junulo, ni pasigis multe da tempo tiamaniere. Nu, okazis ke, siavice, Nolan prenis la libron kaj eklegis al la aliaj. Neniu el la grupanoj konis eĉ lionon de la poemo, nur ke ĝi estas tute pri magio kaj kavalireco, kaj okazis autau mil jaroj. Nolan legis senhalte tra la kvina kanto, haltis por trinki ion, kaj denove komencis sen eĉ penseto pri tio, kio sekvas.

“Ĉu ie senanima viro spiras.

Kiu neniam al si ekdiretis,”

Sajnas neeble al ni, ke iu ne aŭdis ĉi tion almenaŭ unufoje, sed ĉiuj el la tieuloj ĝin aŭdis tiam je la unua fojo; kaj kompatinda Nolan mem antaŭenlegis ankoraŭ senkonsciencie aŭ aŭtomate:—

“Ĉi tiu estas mia patrolando.”

Tiam ĉiuj sciis, ke io okazos; sed li intencis fini la poemon; iomete li paliĝis kaj antaŭen rapidis;

“Kies la kor’ neniam do varmiĝis,

Kiam la paŝoj hejmen ekturmiĝis

Post vago longa en la fremdaj landoj.”

Nun, ĉiuj sinjoroj multe eksciitiĝis; ili tre deziris, ke iamaniere ili povu igi lin forlasi la paĝojn, sed ili ne havis sufiĉe da pensorapideco.

“Lin notu, se vi tian viron konas—

Por li kantistaj laŭdoj ne eksonas:—

• Spite de alta rang’, fiera nomo,

Riĉeco granda de l’plej riĉa homo,

Spite de ĉio ti’, la mizerulo

En si mem koncentrita—”

kaj ĵus tiam la kompatindulo sufokiĝis, ne povis antaŭen legi, sed subite ekleviĝinte, forĵetis la libron en la maron, malaperis en sian sipĉambron, “kaj per Jupitero,” diris Phillips, “ni ne vidis lin dum du monatoj. Kaj mi devis elpensi ian malkulpigon por tiu angla ĥirurgiisto, por elmontri tion, kial mi ne redonis la Scott’an volumon al li.”

Tiu ĉi rakonteto montras proksime la tempon, kiam la fanfarono de Nolan ekrompigis. Unue, oni diris, li fanfaronadis, konsideris sian malliberecon nur kiel komedieton, pretendis ŝati la kruzon kaj ĉion. Sed Phillips diris, ke, post kiam li revenis de sia ŝipĉambro, li neniam denove estis la sama viro. Li neniam denove legis ion, voĉe, krom la Biblion, "Shakespeare," aŭ alian libron, pri kiu li estis certa. Sed ne nur estis tio vera; li ankaŭ neniam denove kunvenis kun la aliaj junuloj ĝuste kiel unu el ili. Li restis ĉiam timema poste, kiam mi lin konis—tre malofte parolis al iu, escepte kiam oni alparolis al li, kaj tiam, nur al malmulte da siaj amikoj. Lia vizaĝo okaze heliĝis—mi rememoras esti aŭdinta lin, jam maljunan, eĉ tre elokventan, inspiritan de io en unu el predikoj de Flechier; sed kutime, li havis la nervan, lacan ŝajnon de korvundito.

Kiam Kapitano Shaw revenis hejmen (se, kiel mi diris, tiu estis Shaw), iom je la surprizo de ĉiuj la ŝipo alvenis al unu el la Windward Insuloj, kaj restis pli-malpli apude unu semajnon. La junuloj diris, ke la oficeroj eniĝas pro ŝipmangaĝo, kaj intencas ricevi supon el testudo antaŭ ol ili atingos la hejmon. Sed, post kelke da tagoj, la "Warren" alvenis al la sama kunvenejo; la du ŝipoj interŝanĝis signalojn, kaj la Warren sendis al Phillips kaj al tiuj ĉi viroj irantaj hejmen leterojn kaj gazetojn; kaj sciigis ilin, ke ĝi estas ironta malhejmen, eble al la Mezomaro; kaj ke ĝiaj oficeroj prenos Nolan sur ĝin por lia dua kruzo. Li elrigardis strange, kiam oni komandis lin pretigi siajn proprajn por suriri la "Warren." Li konis sufiĉe la ĉielsignojn por esti certa, ke ĝis tiu momento li iradis hejmen. Sed tiu ĉi estis nedubebla evidentaĵo de io, pri kio li ne eĉ pripensetis—ke por li estas nenia hejmenirado, eĉ por eniri en malliberejon. Kaj tiu ĉi estis la unua el ĉirkaŭ dudek similaj transmetadoj, ĉe kiuj li ĉeestis, pli-malpli frue, en duono da niaj pli bonaj ŝipoj, sed ankaŭ ĉe kiuj li plimalpli proksimiĝis je spaco de alemanaŭ cent mejloj de la lando, pri kiu li esprimis la deziron neniam aŭdi denove.

Estis eble dum tiu dua kruzo—certe, estis unufoje, kiam li estis en la Meksikmaro, ke Sinjorino Graff, la fama belulino tiama suda, dancis kun li. La ŝipo restis multtempe en la Golfeto de Napolio, kaj la oficeroj estis tre intimaj kun la anglaj ŝiparanoj. Okazis grandaj festoj, kaj niaj oficeroj ekpensis, ke ili devas aranĝi grandan balon sur la ŝipo. Kiel ili povis ĝin fari sur la "Warren," mi ne scias;

(daŭrigota.)

eble ĝi ne okazis sur la "Warren," aŭ eble la sinjorinoj ne okupis tiom da spaco, kiom ili okupas nuntempe. Oni volis uzi la ŝipĉambro de Nolan por io, sed ne decidis tiel agi kaj ne inviti lin veni al la balo. Tial la kapitano permesis, ke oni lin invitu, se oni ankaŭ prenos sur sin la respondecon, ke li ne interparolos kun senzorgaj personoj, "kiuj eble donos al li sciigon." Tial oni daŭrigis la planojn pri la balo—la plej granda balo, mi kuraĝas diri, pri kiu oni ĉiam aŭdis; ĉar mi neniam aŭdis pri militŝipa balo, kiu ne estis la plej bela. La sinjorinoj estis tiuj el la familio de la amerika konsulo, unu aŭ du vojaĝantinoj, kiuj kuraĝis tiel malproksime vojaĝi, kaj aro da afablaj anglaj fraŭlinoj kaj sinjorinoj, kaj eble la Grafino Hamilton mem.

Nu, diversaj oficeroj helpis unu la alian per amika interparolado, laŭ vico, kun Nolan, por certigi, ke neniu alia interparolu kun li. La dancado progresis kaj poste, eĉ la junuloj, kiuj estis la honoraj gvardistoj de Nolan ĉesis timi ian malfelicaĵon. Nur kiam anglino, Grafino Hamilton eble, postulis amerikan dancan, stranga afero okazis. La nigra muzikantaro, tute siavole, komencis la "Virginia Reel," post kiu ili muzikis "Money Musk." Tiu ĉi devis, en tiu tempo, esti sekvata de "La Malnovaj Dektri" (estis aludo al la unuaj dektri kolonioj). Sed ĵus kiam Dick, la muzikestro, frapetis kiel signalo por komenci, kaj antaŭen sin klinis, por diri, ĝuste en la nigrula maniero; "La Malnovaj Dektri, Sinjoroj kaj Sinjorinoj,"—kiel li antaŭe diris, "La Virginia Reel, se vi bonvolas," kaj "Money Musk, se vi bonvolas,"—la servanto de la kapitano tuŝis al li la ŝultron, murmuris al li, kaj li ne anoncis la nomon de la danco: li nur kliniĝis, ekmusikis la arion, kaj ĉiuj komencis danci. La oficeroj instruis al la anglinoj la paŝfigurojn, sed ne diris al ili, kial ĝi ne havas nomon.

Nu, tiu ne estas la rakonto kiun mi komencis rakonti. Dum la daŭrado de la balo, ĉiuj niaj junuloj fariĝis tute neembarasitaj, tiel multe, vere, ke ŝajnis tute naturale, ke li sin klinas al tiu belega Sinjorino Graff kaj diras:

"Mi esperas, ke vi ne forgesas min, Fraŭlino 'Rutledge'; ĉu mi havos la honoron de danco kun vi?" Li agis tiel rapide, ke Fellows, kiu staris kun li, ne povis haltigi lin. Ŝi ridis kaj diris,—

"Mi ne estas Fraŭlino Rutledge nun, Sinjoro Nolan, sed tamen mi bonvolonte dancos." Ŝi kapklinis al Fellows tiamaniere, kvazaŭ ŝi dirus al li, ke ŝi zorgos pri Nolan, kaj lin kondukis al loko por dancado.

ACKNOWLEDGMENT OF SUBSCRIPTIONS

The Treasurer of the American Esperanto Association desires to acknowledge the receipt of subscriptions from the following persons. The registered number of each member of the American Esperanto Association precedes the name.

- 391. P. H. Ross
- 392. Prof. A. E. Curdy
- 393. J. H. Goodspeed
- 394. Dr. Clara L. Todson
- 395. Frank E. Hepner
- 396. Kathleen A. Michaelis
- 397. Florence S. Dustin
- 398. Mrs. Estelle M. H. Merrill
- 399. Mrs. Jennie K. Adams
- 400. George W. Haskell
- 401. Emma J. Bristol
- 402. Dr. Helen L. F. Wright
- 403. James S. Wadsworth
- 404. Dr. Joseph H. Raymond
- 405. W. F. Burwell
- 406. Mary L. Bibbey
- 407. Mrs. Annie H. McDermid
- 408. Arthur Bessey Smith
- 409. Victor F. Lutz
- 410. Jos. R. McGinley
- 411. Paul Blackvelder
- 412. Edward Henry Eckel
- 413. Charles D. Blaker
- 414. Mrs. L. P. Eliot
- 415. Wm. E. Mix
- 416. I. J. Price
- 417. Rev. Dr. W. H. Van Allen

Mrs. E. M. Ross
 John C. Bley
 W. H. F. Twombly
 Dr. Jozef Goldbaum

Seymour H. Olmsted
 Mrs. H. J. Billings
 Mrs. Adelaide E. Farwell
 M. Helena Fachos
 W. M. Ampt
 Algera Esperantista Grupo
 Harriet Lewis
 Lawrence K. Yeater
 George H. Browne
 Frances T. Mackey
 Mrs. Margaret B. Cranmer
 Marjorie Hill
 John A. Scott
 U. S. Naval Academy
 U. S. Military Academy
 Otto C. Wolf
 Mrs. Jeannette Deupree
 Mrs. A. M. Starr
 May Holland
 Ella M. Hardy
 Nellie Shriver
 Mrs. Mary L. Howard
 Elmira A. Wells
 Robert P. Kenney
 James C. Koehl
 Charles D. Blake
 Ida McCullough
 Irene Offutt
 N. W. Frost
 Mrs. L. P. Eliot
 Miss Lizzie K. O'Donnell
 R. B. Crowell

NOTE.—Subscriptions received after this number of the magazine goes to press will be acknowledged in the next issue.

International Reviews printed *only* in Esperanto

<i>Internacia Sciencia Revuo</i> (International Scientific Review).....	\$1.40
<i>La Revuo</i> —literary monthly.....	\$1.40
Hachette et Cie., 79 Boulevard St. Germain, Paris, France.	
<i>Tra la Mondo</i> —illustrated monthly.....	\$1.60
“Gazete Tra la Mondo,” Meudon (S. et O.), France.	
<i>Lingvo Internacia</i> —twice a month—with 300 pages of literary supplement annually.....	\$1.50
“Presa Esperantista Societo,” 33 rue Lacépède, Paris, France. (Postal Money Office, 29 rue Monge.)	
<i>Espero Pacifista</i> —International Peace Magazine	\$1.00
Gaston Moch, 26 rue de Chartres, Neuilly sur Seine, France.	
<i>Espero Katolika</i> —Roman Catholic Monthly.....	\$1.00
Abbé Em. Peltier, Ste. Radegonde près Tours (I. et L.), France.	
<i>Printed in Esperanto and in one of the modern languages. Subscription price \$0.80.</i>	
<i>British Esperantist</i> —British Esperanto Ass., 13 Arundel St., Strand, London W. C., Great Britain.	
<i>L’Esperantiste</i> —Administration de L’Esperantiste, 4 rue du Gril, Louviers (Eure), France.	
<i>German Esperantist</i> —Verlag Moeller und Borel, Prinzenstrasse 95, Berlin, S., Germany.	

Sample copies of the above mentioned magazines can usually be obtained from the American Esperanto Association; prices, one-tenth of year price.
Please send subscriptions by U. S. POSTAL or EXPRESS ORDERS to the Treasurer of the American Esperanto Association, Tenafly, N. J.

B O O K S

The following books can be obtained from the American Esperanto Association. *Postage stamps not accepted for sums over forty cents.* Postal money orders may be obtained at the Post Office: Make all orders payable to the SECRETARY AMERICAN ESPERANTO ASSOCIATION, Boulevard Station, Boston, Mass.

	Postage free.
<i>Bullen's Lessons</i> (Zamenhof's Ekzercaro).....	\$0.26
<i>Pocket Vocabulary</i>	0.12
<i>Krestomatio</i> (450 pages, selected from the best authors, begins with simple exercises and ends with Hamlet and Homer—universally regarded as the standard for Esperanto style).. (paper)	1.00
(cloth)	1.40
<i>Esperanto Prose</i> (20 authors of 7 different nationalities)	0.75
<i>Polish Tales</i> (translated by Kabe—excellent Esperanto style).....	0.60
<i>Julius Caesar</i> (cloth).....	0.50
<i>Hamlet</i> (Zamenhof's translation).....	0.60
<i>Kondukanto</i> (Conversations tales, poems)	0.60

<i>Coo's Commentary and Grammar</i> (full of detailed explanations) (cloth).....	\$0.85
<i>Fruictier's Sintakso</i> (in Esperanto alone)	0.40
<i>Dictionaries</i> (Esperanto-English and English-Esperanto) each.....	0.65

(Beginner's reading-books.)

<i>Beaufront's Text</i>	\$0.20
<i>St. Matthew's Gospel</i>	0.20
<i>The Quest of the Golden Fleece</i>	0.20
<i>Fairy Tales</i>	0.30

SEND TO YOUR FRIENDS:

<i>Universal Languages</i> , by Professor Borgerhoff (Western Reserve University Bulletin—May, 1906).....	\$0.10
<i>Esperanto</i> , by Professor Schinz, of Bryn Mawr College (reprint from “Atlantic Monthly,” Jan., 1906).....	0.06
<i>Esperanto: The International Auxiliary Language</i> —Booklet describing Esperanto, its progress, and the opinions of eminent authorities in regard to it—new edition—4 copies.....	0.10
50 copies.....	1.00
<i>Whole of Esperanto</i> —Containing the fairy tale, “The Ugly Duckling,” vocabulary, and short grammar of Esperanto—1 copy.....	0.05
3 copies.....	0.10
“ <i>Keys</i> ”—Little dictionaries to be sent with letters—in English, French, German, Swedish, Spanish, or Italian, 5 copies.....	0.10
<i>Leaflets</i> —Circular and price-list, 20.....	0.05
<i>Propaganda Package</i> —Containing a number of the above pamphlets, circulars, etc.	0.10
<i>American Esperanto Journal</i> —Sample copy	0.10

AMERICAN ESPERANTO ASSOCIATION, Boulevard Station, Boston, Mass.

Special Cable Dispatch to the SUN, London, March 16th—"The Chamber of Commerce has adopted Esperanto as a recognized language."

ESPERANTO LITERATURE

"IT will bring to the reader a startling sense of the feasibility of universal language. Esperanto is a miracle of simplicity. Almost any day, speaking loosely or figuratively, it may dawn upon the consciousness of the business world as a revelation. It is even conceivable that Esperanto should ride into world success on the tide of an Anglo-American fad."—*Chicago Evening Post*.

Esperanto Student's Complete Text

Book Containing full grammar, exercises, conversations, commercial letters and two vocabularies. By J. C. O'CONNOR, B.A. Revised edition of 1907. Cloth, 50c. net.

English-Esperanto Dictionary

By J. C. O'CONNOR and C. F. HAYES. Boards, 60c. net.

Esperanto-English Dictionary

By A. MOTTEAU. Boards, 60c. net.

Lessons in Esperanto

Compiled by GEO. W. BULLEN. Paper Covers, 25c. net.

A Primer of Esperanto 10c. net.

A First Reader

Compiled by E. A. LAWRENCE. 25c. net.

Handy Pocket Vocabulary

Compiled by J. C. O'CONNOR, B.A., LL.D. Paper, 10c. net.

Christmas Carol Paper, 40c. net; Cloth, 60c. net.

The Whole of Esperanto and the means of learning it without lessons by reading a little story. Paper binding, postpaid, 5c.

SEND FOR CIRCULARS

FLEMING H. REVELL COMPANY, Publishers

NEW YORK: 158 Fifth Avenue

CHICAGO: 80 Wabash Avenue

Practical and Theoretical Esperanto

A HANDY TEXTBOOK FOR BEGINNERS AND ADVANCED STUDENTS FOR SELF-INSTRUCTION AND TEACHING PURPOSES

CONTAINING:

Elementary Grammar, Formation of Words, Complete Syntax and Exercises

By Dr. MAX TALMEY

This is the first textbook of Esperanto published in the United States. The aim of the author, a prominent linguist, President of the New York Esperanto Society (Incorporated), and a member of the International Linguistic Committee, was to compile a grammar of the new language free from the many defects, omissions and obscurities met with in most textbooks on this subject. The appreciation of this aim is best expressed in the "Standard and Vanity Fair" (August 24th 1906, page 12): "Dr. Talmey's 'lernolibro' is written from a point of view somewhat different from those translated from the French or exported from London. It is a matter of grievous fact that the average run of persons are woefully ignorant of the science of grammar, to say nothing of syntax, and many things which seem vague and indefinite to such people in the accepted textbooks are made surprisingly clear in Dr. Talmey's work. The best things in it are his explanations of the use of the suffixes. For this department alone Dr. Talmey's little book should be acquired. The selection and arrangement of the translation exercises are also admirable."

The "New York Sun" (September 22d, 1906), although opposed to the idea of an international language, writes about the book: "Those who would like to see at a glance what Esperanto is, even if they take no interest in a general medium of talk, will find all that they want in an admirably clear little handbook by Dr. Max Talmey. The author's critical powers are shown in sensible comments on the system in the notes. . . . We wish that the authors of elementary textbooks on real languages would examine Dr. Talmey's little book; they would learn what can be done in clear exposition."

The book is well bound, neatly and artistically printed and will sell at \$1.00 (net) per copy. Orders will be promptly filled upon receipt of the price.

UNIVERSAL LANGUAGE PUBLISHING CO., 62 W. 126th St., New York City